

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentissimæ Sanctissimæ Virginis Mariæ Matris Dei

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1726

VD18 80217915

Artic. III. Consequentia, quæ deducuntur ex eo, quòd sanctissima Deipara
sit Mater semper Virgo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45581

ARGUMENTUM.

Consequentia, quæ deducuntur ex eo, quòd Sanctissima Deipara sit, Mater semper Virgo.

ARTICULUS III.

CUm ipsa sit Mater semper Virgo, sequitur inprimis, quòd vinculo quodam sacro & prorsus ineffabili jungat divinam suam Maternitatem cum fecunditate Patris æterni. Non erant nisi solæ duæ hæ personæ, quæ inter se, & sibi invicem conveniebant; Utraque est fecunda, & utraque est Virgo, & ambæ non habent, nisi eundem Filium; Utraque producit illum ex propria suâ substantiâ absque concursu alterius principij; Nam Pater producit illum absque Matre, & Mater producit illum absque Patre; Utraque ergo est simul Pater & Mater Filij sui Unigeniti, qui totus integer est unius, & totus integer est alterius; Alij infantes & filij spectant dimidiâ ex parte ad Patrem, & dimidiâ ex parte ad Matrem, & neuter ex duobus dicere potest; Est integer meus. Solus est Pater æternus, qui dicere potest: Filius meus Unigenitus est totus integer meus, eòquòd non sit Mater, quæ concurreret mecum, ut esse conferret ipsi. Similiter nonnisi sola divina MARIA dicere potest: Filius meus Unicus est totus meus, eòquòd non sit

Compara-
tiones inter
Patrem
Virginem,
& Matrem
Virginem.

Pater, qui concurreret mecum ad conferendum esse illi: Ego sum Pater, sed ego sum Virgo, diceret Pater æternus; Ego sum Mater, sed ego sum Virgo, diceret Sanctissima Virgo. O Paternitas Virginalis! O Virginalis Maternitas! quam arcta hæc Unio! quam sacrum connubium inter vos, quòd habere non potestis, cum aliâ quavis personâ, quæ foret vobis congrua! siquidem queratur ubi vis sive inter personas divinas, sive inter personas humanas, nunquam invenietur nisi solus Pater, qui sit semper Virgo, non invenietur nisi sola Mater, quæ sit semper Virgo: Hæc est conjunctio omninò conveniens, extra quam similis haberi non potest; Est igitur connubium hoc necessarium, unde nascetur solus & unicus Filius. O gloria! O inestimabilis excellentia!

2. MARIA est Mater semper Virgo, unde sequitur, quòd oportet illam esse Matrem Dei: Nam si Deus nasci potest ex aliquo, non nascetur ex corruptione, nec impuritate, quæ dona sunt concupiscentiæ & abortus peccati; Sed nascetur è puritate Virginali, quæ cum

Quia MA-
RIA est
Mater Vir-
go, oportet
ipsam esse
Matrem.

cum nostram naturam humanam ita attollat, ut faciat ipsam parem Angelis, proximè illam facit appropinquare Deo. Ex altera parte si Virginitas progignere aliquam personam potest, non nisi persona erit divina, non solum, quòd, cum divina ipsa tota sit productura sit sibi simile, sed ecce rationem quoque, quam afferunt sancti Patres.

Acciderunt simul & semel duæ extases admodum appositæ, sed quæ obviaverunt sibi invicem, ad producendum eodem tempore Deum Hominem, & Matrem Virginem. Harum extasium una agredi fecit Filium Dei extra seipsum, & dilabi ipsum fecit usque in nihilum creaturæ: Altera ex adverso egredi fecit creaturam extra seipsam, ipsamque elevavit usque ad esse supremum Dei. In una, affirmat nobis divinus Areopagita, quòd nimia amoris abundantia prouere in extasim fecerit.

Deum: *Propter amorem suam bonitatis magnitudinem extra se factus est*: intra nostra demisit se brachia, eò quòd dilexerit nos charitate nimia; & S. Paulus dicit, quòd exinaniverit se. In altera extasi, sanctus Gregorius nobis asserit, quòd abundantia gratiarum & meritorum egredi fecerit sanctissimam Virginem extra seipsam, ipsamque elevaverit, vel quasi abripuerit usque in sinum Patris, ut inde tolleret Filium ipsius. Unige-

nitum, huncque proprium suum efficeret Filium: *MARIA*, ut ad *Conceptionem aeterni Verbi pertingeret, meritorum verticem usque ad solium Deitatis exivit*. Ex omni parte videbis fecunditatem & Virginitatem simul unitas; Pater, Mater, Filius: Pater est fecundus sed est Virgo; Mater est fecunda, sed est Virgo; Filius est fecundus non producendo alium Filium, sed producendo Spiritum sanctum cum Patre suo, sed est Virgo, sicut Pater ipse; ita ut verum sit dicere? Quia *MARIA* est Virgo, oportet ipsam esse Matrem Dei, & quia est Mater Dei, oportet ipsam esse Matrem semper Virginem. Quis Angelorum vel hominum intellectus susserre posset splendorem hunc & gloriam Virginis sanctissimæ?

3. *MARIA* est Mater semper Virgo: sequitur igitur ex hoc tercio, nihil cogitandum esse de illa, quòd accidere constat cæteris Matribus, nihil impuri, nihil imperfecti, nihil indecori; Ipsa non concepit suum Filium cum minimo voluptatis carnalis sensu, nec per aliquam actionem indecentem, quæ abscondi debuisset tenebris, nec cum levissima puritatis suæ Virginalis injuriâ; Ipsa non portavit illum in purissimo utero suo cum aliquo gravamine, vel minima incommoditate; Ipsa non formavit nec nutrivit ipsum ex propriâ suâ substantiâ cum mini-

S. Gregor:
lib. 1. in 1.
R. 5.

Differentia
Matris Vir-
ginis & a-
liorum Ma-
trium.

ma perfectæ suæ puritatis jacturâ; Ipsa tandem non peperit illum in stabulo Bethleemico cum dolore vel minimo, nec levissimâ integritatis suæ Virginalis læsione: Nullis opus habuit obstetricibus, cum non indiguerit cætenus ullo servitio, quod exhibendum est alijs Matribus & illarum Filijs: Non purior procedit è solis Corpore radius, quàm Filius ipsius Unigenitus processerit è purissimis visceribus ejus absque difficultate, absque violentiâ, eòquòd ipsa esset Mater semper Virgo, Virgo ante partum, Virgo in partu, & Virgo post partum.

Detestanda
impictas
hæretico-
rum.

Tacete infames Hæretici, silete excommunicati à Deo & ipsius Ecclesiæ, obmutescite igitur modò vos ora infernalìa, Calvine, Erasme, Oecolampadi, contra vos & ejusdem vobiscum fatinæ homines, contra omnes juratos amabilissimæ Matris Redemptoris mei adversarios meus hîc jure exarsuat zelus: Quâ ratione eòsque proutis blasphemiarum, ut dicere non metuatis Augustissimam Dei Matrem non semper esse & mansisse Virginem? Quâ ratione mendacij audetis arguere Prophetas, arguere Angelos, arguere Evangelium, arguere ipsum Spiritum Sanctum? Apage abominabile monstrum, ipsos horrore percellere Dæmones, si ejusmodi ex ore tuo eructari audierint blasphemias in barathro inferni: sed redeamus ad consequentias, quæ deducuntur ex admirandâ hâc veritate.

4. MARIA tandem est Mater Magna ob-
semper Virgo; unde sequitur, nul-
lam creaturam fuisse illi subsidio in-
producendo nobis Salvatore; ipsam
solam plus dedisse nobis, quam
omnes Angelos in cælo, & om-
nes homines in terrâ simul, & con-
sequenter teneri nos æquissimâ
grati animi obligatione ad hono-
randum illam, ad diligendum il-
lam, ad famulandum illi soli ma-
gis, quàm omnibus Angelis, &
omnibus simul hominibus sanctis.
Quòd habeamus Deum Salvato-
rem, non tenemur ex eò, nec om-
nibus Angelis, nec omnibus ho-
minibus: Cui igitur? soli Patri,
qui progenuit nobis illum ab æter-
no, & soli Matri Virgini, quæ pro-
genuit nobis illum in tempore.
Pondera bene tecum hujus valo-
rum doni, & vide an omnia vitæ
præsentis momenta, & omnia
æternitatis tuæ mora sufficere po-
terint ad cognoscendum satis obli-
gationes infinitas, quibus teneris
ipsi. Ehen! si haberemus soli
omnia corda Angelorum homi-
nùmque nostro in peccatore, an præ-
stare id possemus?

Nihilominus verba Magni Au-
gustini declarant nobis illas magis
adhuc solidè, nempe in primò ser-
mone, quem concinnavit in psal-
mum trigésimum primum, ubi lo-
quens de Verbo Incarnato, asserit,
quòd Verbum hoc Patris non sit
panis, quibus mortales nutrirî pos-
sint, eòquòd sit nimium spiritua-
lis,

lis, nimium solidus, nimiumque sublimis pro illis, qui corporales sunt, debiles, & reptantes in terris: Oportet illum descendere ad nos, seque accommodare nostræ infirmitati. Ecce desuper verba magni hujus Doctoris Ecclesiæ.

Verbum erat in suo principio: Ecce cibum æternam! sed hic est pro Angelis; quis enim hominum attingere possit hoc alimentum? Oportebat ergo, ut lactesceret hæc mensa, & sic ad filios perveniret: Sed quâ ratione cibum solidum convertitur in lac? Mater id facit; siquidem infans non manducat id, quod manducavit jam Mater; Et quis infans idoneus nondum est ad manducandum panem, Mater manducans hunc pro illo, illum digerit, & facit ex illo carnem suam; deinde per virtutem, quâ natura suis tribuit uberibus, erabit ex eo succum, illum dealbat in lac, & ex eo nutrit infansem. Videte infantes, videte filii, quanta sit vobis obligatio erga Matres! O miteri mortales! O Filij Matris Virginis! videte, an gratò satis animò respondere possitis vestræ erga illam obligationi? Nunquam manducassetis cibum hunc æternum, Verbum Patris, panem Angelorum, non enim eratis Angeli: Oportebat necessariò Matrem incarnare hunc panem, & facere vobis ex eo velut lac quoddam, vestræ proportionatam infirmitati. Si auspiciata fuimini sorte, ut vivatis ex vita

Dei, ex propriâ substantiâ Dei, non hæc dimanat in vos ex uberibus Patris, sed ex uberibus Matris: An insinuare hoc vult, quòd magis obligeris Sanctissimæ Virgini, quàm ipsi Deo? An plùs obstringeris Matri, quòd tibi præparet divinum hoc alimentum, quàm Patri, quòd largiatur & donet tibi illud? Non, siquidem ipsa nil donat tibi, nisi quòd accepit, ut det & donet tibi; Est Pater, qui tibi id donat, & est Mater, quæ tibi id presentat. Pater igitur æternus tuæ est primum principium felicitatis, sed Sanctissima Virgo est secundum, immediatum, magisque manifestum & sensibus exploratum. O MARIA! O amabilis Mater nostra! quâ ratione invenitur unicus solus in totâ Ecclesiâ Christianus, cujus non ardeat summum erga te amore?

Ut quid reprehendimur ex eo, quòd seramur quandoque magis sensibili devotione erga Sanctissimam Virginem, quàm erga Deum ipsam? Ut quid condemnatur velut indiscreti ex eo, quòd sæpius recurramus ad ipsam, quàm ad Deum; ex eo, quòd sæpius dicamus Ave MARIA, quàm Pater noster? An miremur dum aspiciamus parvulos infantes brachijs apertis, lætabundo corde, ridente facie confugere ad sinum Matris suæ, quando esuriunt, quando metuunt, quando aliquâ premuntur necessitate? Usitatum ipsorum refugium

Kkkk ; non-

Quid virge
te nos de-

beat ad de
votionem
erga Saq
uissimam
Virgineam.

Quòd h
berit possit
devotio
magis co
nera erga
Sanctissimam
Virginem,
quàm erga
Deum.

nónne Matris est sinus? an reprehendas ipsos ex eo? an dicas ipsis, malè agis, mi pupule, imprudens, temerarius es, quòd potiùs non confugas ad sinum Patris tui? An ignoras, potissimùm dependere te ab ipso; an nescis, ipsum absolutum esse Dominum facultatum omnium totius domùs; ipsumque tandem esse, in cujus manibus sint fortes tuæ? Novi id bene, posset reponere tibi: Omnia debeo Patri meo, omnia exspecto ab ipso, omniàque reddam & rependam ipsi: sed ne inideas mihi solatium, recurrere me videns ad sinum Matris meæ; sentio me attrahi ab illecebris dulcedinis & amoris ipsius continere me non possum, quin convolem ad eam; Haud me latet, approbaturum id Patrem meum, meque obtenturum, quidquid volucro, mediante intercessione ejus ab ipso.

Ita est. . . . Interpellavi ipsum hinc: Sufficit, ulterius nil scire a veo circa primam meam difficultatem, quæ concernebat unionem hanc tam admirandam Virginitatis cum Maternitate in Sanctissima Virgine: Abundè sat video argumenta, quibus stabilitur hæc veritas, & illas, quæ trahuntur ex insecutiones. Verùm aliquid magis speciale vòsse perciperem circa partum Sanctissimæ Virginis; siquidem non capio, quòmodo implere illa potuerit omnes partes Virginitatis circa Filium, quem formavit in utero suo à propriâ sua substantiâ, quemque peperit sicut aliæ Matres; quòdque consideratis his omnibus non minùs sit Virgo, quàm Angeli, qui carent corporibus: Verùm est, confessus est mihi, difficillimum & captu & explicatu hoc esse punctum; sed ausculta bene.

ARGUMENTUM.

Quod speciale accidit in partu Sanctissimæ Virginis, totum diversum est à partu omnium aliarum Matrum.

ARTICULUS IV.

In natura & gratia sunt mirabiliter observata in partu Sanctissimæ Virginis.

Affirmari potest, Matrem admirabilem alijs Matribus esse similem, & omnia accidisse in ipsâ sicut in alijs, quantum spectat ad id, quòd natura exigit ab illis, ut sint Matres; eò quòd ipsa verè etiam sit Mater, &

propriè Mater Filij sui Unigeniti, sicut omnes aliæ suorum Matres sunt filiorum. Nihilòminus verissimum est, quòd in Sanctissima Virgine omnium diversa sint à cæteris omnibus Matribus; siquidem hæ non producant nisi purum hominem,